

de inbraken. U moet het gewoon geweest zijn,' zegt sheriff Midas, tijdens het eten van een grote donut.

'Ik laat mijn dag ook niet verpesten om met een nepmeester aan tafel te gaan zitten. Weet u wat? Ik laat de rechter volgende week komen. Laat die u straf maar bepalen, dan kan ik weer naar belangrijkere zaken kijken.'

'Zoals het eten van donuts zeker?'

'Wablief?'

'Nee, niets. Weet u wat? Zoek het lekker zelf uit. Heeft u de mountainbikeverhuur toevallig al gebeld? Die kan bevestigen dat ik daar mountainbikes gehuurd heb!'

'Sorry hoor meester, maar als ik iedereen achterna moet bellen, heb ik er nog een dagtaak aan. U bent gezien door veel mensen in het dorp. U staat op camerabeelden. U was op de plek waar de gestolen goederen waren. Kortom, u bent de boef. Ik ga ervandoor, goedendag nog.'

En zo belandt de meester voor de tweede keer op één dag weer terug in de gevangenis. Niemand gelooft de meester, behalve de kinderen, maar die zijn weer terug in Tilburg.

In de klas is het trouwens ook al niet zo gezellig.

'Jongens en meisjes, als jullie door blijven kletsen dan komen er streepjes op het bord, hoor! En je weet het, elk streepje is vijftien minuten nablijven!'

'Dorus, het lijkt net of we weer terug zijn bij vorig jaar, met die andere juf. Ik heb nu al vijf streepjes, dat betekent dat ik...' 'Vijfenzeventig minuten moet nablijven, Kick. Dat is niets, ik had gisteren acht streepjes achter mijn naam staan. Ik heb hier geen zin meer in, hoor!'

‘Laten we maar naar huis lopen Dorus, straks heb je weer problemen met je moeder.’

‘Kick, luister eens, de sheriff is in slaap gevallen! We hebben nog een kans om de onschuld van onze meester te bewijzen. Want morgen komt de rechter naar het dorp en gaan wij al naar huis. Onze enige manier is om onze meester te bevrijden uit de gevangenis en samen de boeven te ontmaskeren.’

‘Wauw, net als in de film!’

‘Deze keer wel ja, Kick. Kom mee, volgens mij zijn hier de cellen.’

Dat klopt, de kinderen hebben de gevangenissen gevonden. In een van de cellen zit hun oude meester.

‘Kick, Dorus, wat doen jullie hier!’

‘Ssst meester, wij komen jou bevrijden.’

‘Is dat wel een goed idee, jongens?’

‘Tuurlijk meester, het is mijn idee! Jij vindt toch dat ik altijd slimme ideeën heb?’

‘Dat is waar, Dorus.’

‘Dorus, hier ligt een sleutel, zal dat de sleutel zijn van de cel van de meneer?’

‘Daar kunnen we maar op een manier achter komen, Kick.’

‘Eej, wat doen jullie daar?’

‘Chips, dat is de sheriff! Wat moeten we nu doen, Dorus?’

‘Rennen voor ons zakgeld, kom meel!’

De kinderen en hun meester rennen de gevangenis uit.

‘AU!’

‘Kick, je bent over de drempel gevallen! Ik zie overal bloed liggen.’

‘Ja, en moet je kijken, de sheriff is door het bloed flauwgevallen!’ lacht Kick.

‘Nou, lekkere sheriff is dat, van een beetje bloed flauwvallen.’